

Вітальне слово
до дніпродзержинців і випускників
Дніпродзержинського державного технічного університету

Дорогі друзі!

Важко уявити, що наш Дніпродзержинський індустріальний здолав такий часовий відрізок! Незабаром, на його табло загоряться цифри із двома нулями. Столітній ювілей не за горами! Висловлюю щиру вдячність і подяку всім колишнім і теперішнім викладачам і студентам. Усе, зроблене до нас, у період нашого навчання й після нас, безперечно, заслуговує на визнання, повагу та найвищу оцінку.

Попри те, що університет, фактично, є центром периферійної освіти, з його аудиторій та кафедр вийшли насправді чудові, блискучі вчені, інженери, конструктори, керівники навчальних і наукових установ, державні діячі, керівники великих металургійних підприємств, технічних і виробничих служб. А творча спілка інституту-університету з металургійним заводом-комбінатом стала воістину унікальним і зразковим науково-технічно-виробничим центром сходу України!

Дуже прикро, що сьогодні, на жаль, подібної спілки немає, а значить — немає творчості, немає прогресу. Словом, немає взаємного творчого підживлення університету та комбінату новими, передовими ідеями, що дозволяють реалізувати технології світового рівня. У цьому напрямі ми відстали від передових металургійних країн світу, хоч зовсім недавно випереджали їх у багатьох позиціях. Сподіваюся, що період стагнації в металургії скоро закінчиться. Мені хочеться в це вірити!

Я вдячний сьогоднішньому керівництву університету й особисто моєму другові Олександрові Миколайовичу Коробочці за ідею й ініціативу видання книги про випускників і людей, що присвятили життя вихованню освічених, творчих та ініціативних громадян України.

Усім випускникам, дніпродзержинцям сучасним, колишнім і майбутнім, миру, здоров'я, творчості та процвітання!

*Щиро Ваш,
Володимир Тимошпольський*